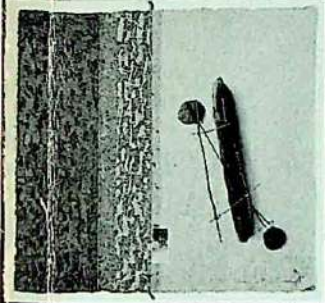
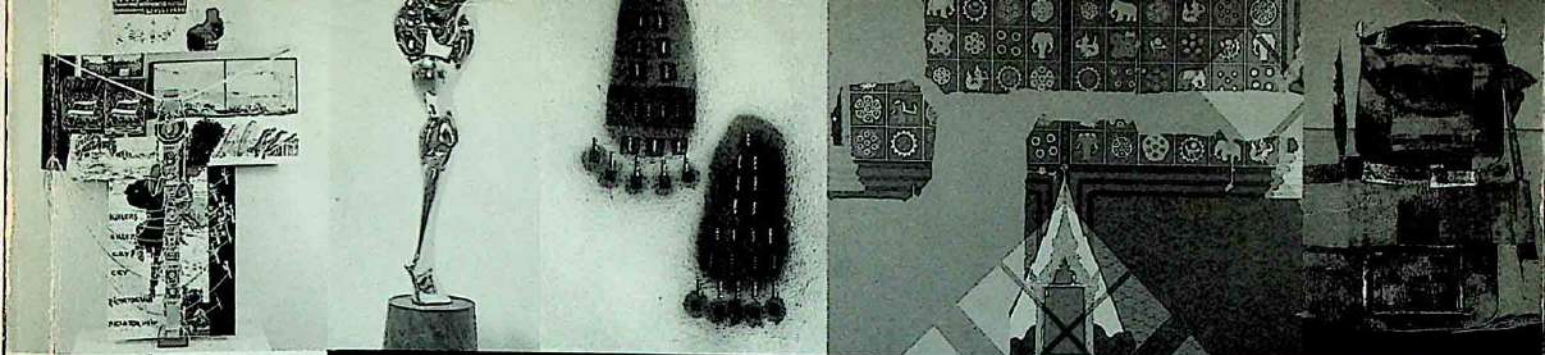
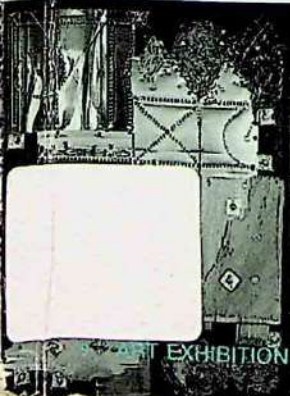
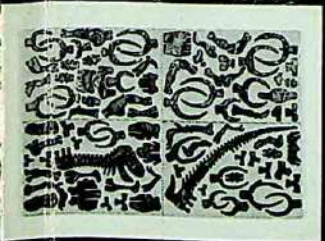
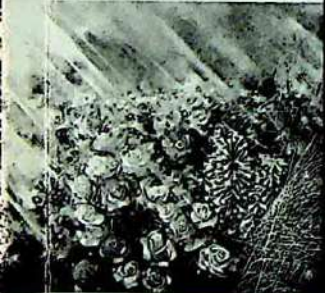
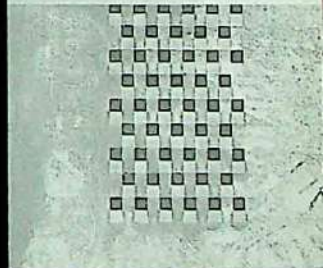
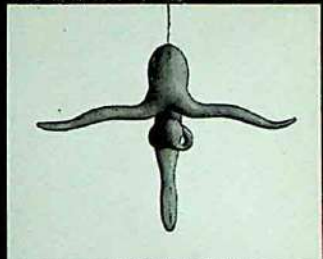
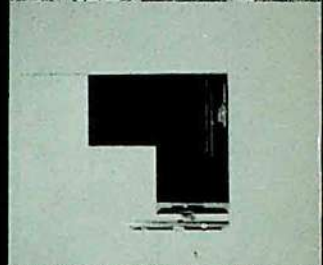

๒๔๓๔

๑๐๐ ปี ศิลป์ พีระศรี

๒๔๓๔

ศิลป์ พีระศรี

นิทรรศการศิลปกรรมครั้งที่ ๔

ของอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

EXHIBITION BY THE MEMBERS OF THE FACULTY OF PAINTING SCULPTURE AND GRAPHIC ARTS SILPAKORN UNIVERSITY

Rama IX Art Museum Foundation

มูลนิธิ
หอศิลปแห่งรัชกาลที่๙
RAMA IX ART MUSEUM FOUNDATION

อภินันทนาการจาก

CON-tempus
THE BANGKOK FINE ARTS CENTER

นิทรรศการศิลปกรรม ครั้งที่ ๙

ของอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี

9th ART EXHIBITION

By The Members of the Faculty of Painting Sculpture and
Graphic Arts, Silpakorn University

The Centennial Celebration of Professor Silpa Bhirasri

Rama IX Art Museum Foundation

๑๕ กันยายน - ๕ ตุลาคม ๒๕๓๕ หอศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

September 15 - October 5, 1992 The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts
Silpakorn University

Rama I Art Museum Foundation

สารจากอธิการบดี

การแสดงนิทรรศการศิลปกรรมของอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ครั้งที่ 9 ในปีนี้เป็นวาระพิเศษกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา เนื่องจากการจัดเพื่อร่วมฉลองครบรอบ 100 ปี ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และยังคงดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนั้นเป็นคนแรกด้วย และนับเป็นมหาสิริมงคลที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะได้เสด็จฯ มาทอดพระเนตรนิทรรศการครั้งนี้ด้วย

ในฐานะที่เป็นผู้บุกเบิกศิลปกรรมร่วมสมัยในประเทศไทย ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ได้มีความพยายามเผยแพร่งานศิลปกรรมของศิลปินไทยทั้งในและนอกประเทศ โดยการริเริ่มให้มีการจัดแสดงศิลปกรรมขึ้น เช่นในงานฉลองรัฐธรรมนูญในสมัยก่อนเป็นต้น ในปัจจุบันกล่าวได้ว่าการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมเป็นไปอย่างกว้างขวางมากเมื่อเทียบกับสมัยของศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ในฐานะสถาบันที่มีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนการสอนและการค้นคว้าวิจัยทางศิลปะที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทย จึงถือเป็นนโยบายที่จะต้องเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ และผลงานค้นคว้าวิจัยของคณาจารย์ เพื่อเป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การจัดนิทรรศการดังกล่าวประสบความสำเร็จมาโดยตลอดทุกปี กล่าวคือ ได้สร้างบรรยากาศวิชาการทางศิลปะในคณะวิชา เป็นการเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้แสดงความรู้และความสามารถในงานสร้างสรรค์ ทั้งยังได้เผยแพร่งานที่มากด้วยคุณค่านี้ให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ชื่นชมด้วย

มหาวิทยาลัยขอขอบคุณคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ที่ได้สนองนโยบายของมหาวิทยาลัยในด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมด้วยการจัดนิทรรศการนี้ และขอขอบคุณธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ที่ได้ให้งบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมดังกล่าวมาโดยตลอด

(นางไชศรี ศรีอรุณ)

28 สิงหาคม 2535

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

คำนำ

ศิลปะ คือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ จินตนาการ ตลอดจนทัศนคติของตน ศิลปะทุกประเภทเกิดจากมนุษย์ต้องการสื่อความหมายภายในจิตใจของตนให้ผู้อื่นได้รับรู้ ภาษาที่ใช้ในศิลปะจึงไม่ใช่ภาษาที่ใช้พูดคุยบอกเล่ากันธรรมดา หากแต่เป็นภาษาที่บอกความหมายอันลึกซึ้งภายในภาษาศิลปะจึงเป็นภาษาที่ต้องมีการศึกษาการเรียนรู้ หรือมีการสั่งสมในประสบการณ์ของตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านปัญญา และจิตใจของตนให้สูงส่งยิ่งขึ้น

การศึกษาศิลปะจึงนับว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการศึกษาวิชาอื่นๆ ทั้งนี้เพราะศิลปะเป็นการสร้างสรรค์ของมนุษย์เพื่อมนุษย์ ด้วยการเสนอทัศนะของความคิดความงามหรือการแสดงออกทางอารมณ์เพื่อถ่ายทอดความเป็นมนุษย์ออกมา ผู้ที่ชื่นชอบกับศิลปะที่มีคุณค่าย่อมเกิดความอึดอึดปิติยินดีในความดีความงาม ได้รับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งการได้รับสิ่งที่ดีงามจากศิลปะนอกจากจะเป็นการพัฒนาปัญญาของตนเองแล้ว ยังมีส่วนจรรโลงจิตใจให้สู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น จุดสำคัญในการศึกษาศิลปะจึงมิได้จำกัดอยู่แต่เพียงการเรียนรู้ในส่วนของทฤษฎีเท่านั้น หากต้องมีการฝึกฝนในเชิงปฏิบัติ การพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อสามารถนำผลงานมาเสนอสู่สาธารณชนเป็นการเผยแพร่ให้คนทั่วไปได้รับรู้คุณค่าของศิลปะนั้นด้วย

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในฐานะเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาด้านศิลปะ ผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้ ความสามารถในการสร้างสรรค์ศิลปะที่มีชื่อเสียงได้ตระหนักถึงบทบาทที่มีต่อสังคมในฐานะเป็นแหล่งวิชาการด้านศิลปะ ประกอบกับเจตนารมณ์ของธนาคารไทยพาณิชย์ในการที่จะมีส่วนร่วมรับใช้สังคม และตระหนักถึงประโยชน์อันจะเกิดขึ้นแก่วงการศิลปะของประเทศ จึงได้ร่วมกับคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จัดนิทรรศการศิลปกรรมของอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการสร้างสรรคงานศิลปะของอาจารย์และเพื่อให้เป็นตัวอย่างที่ดีในการศึกษาศิลปะแก่นักศึกษาและผู้สนใจ ซึ่งนับว่าเป็นการเผยแพร่และส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ชื่นชมและตระหนักในคุณค่าของศิลปะที่มีต่อชีวิตของมนุษยชาติ

นิทรรศการศิลปกรรมของอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้จัดทำต่อเนื่องกันมาป็นี่เป็นครั้งที่ ๙ และในปีนี้ได้จัดขึ้นเป็นพิเศษเนื่องในโอกาส ๑๐๐ ปี ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ด้วย ธนาคารไทยพาณิชย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดงานนี้ จะมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกให้กับอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และผู้ศึกษาวิชาการด้านศิลปะในการที่จะผลิตผลงานศิลปะที่มีคุณค่าออกสู่สายตาสาธารณชนและเป็นสมบัติของสังคมสืบไป

ธนาคารไทยพาณิชย์

ธนาคารไทยพาณิชย์

“สายธารที่ไหลผ่านจาก ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี”

ถ้าจะบอกว่าเมืองไทยเรานี้ หากไม่มีบรมครูของท่าน ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากร และผู้บุกเบิกงานศิลปะสมัยใหม่แห่งประเทศไทยแล้วคงไม่มีศิลปกรรมอย่างที่เป็นอย่างแน่นอน คำพูดนี้คงจะไม่เป็นจริงไปเสียทั้งหมด ด้วยเหตุที่แม้ท่านศาสตราจารย์ศิลป์จะไม่ได้เข้ามาอยู่ในเมืองไทย ศิลปกรรมของไทยก็คงจะต้องดำเนินต่อไป อาจจะมีผู้นำจากต่างชาติคนอื่น หรือเป็นคนไทยด้วยกันเอง ช่วยผลักดันให้ศิลปะก้าวหน้าขึ้น แต่ว่าจะก้าวหน้าได้เช่นที่ท่าน ศาสตราจารย์ศิลป์ ทำไว้หรือไม่ นั่นเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาหาคำตอบอีกที

เราคงบอกได้ว่าคงไม่มีบรมครูคนใดอีกแล้ว ที่อุทิศตนเสียสละแม้แต่ครอบครัวให้กับการปลูกฝังสั่งสอนวิชาการกับเยาวชนเท่ากับศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

คงไม่มีใครอีกแล้วที่จะมองภาพศิลปะสมัยใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้กว้างไกลเท่า

และคงไม่มีใครอีกเช่นกันที่มีอัจฉริยภาพอันโดดเด่นที่เป็นผู้นำมาถ่ายทอดให้คนอื่นได้ ในช่วงที่ศิลปะกำลังอ่อนแอ กำลังเริ่มต้น ก็มีเพียงท่านศาสตราจารย์ศิลป์เพียงคนเดียวที่เป็นขวัญกำลังใจ และชี้แนวทางให้กับลูกศิษย์ทุกคน

ท่านอาจารย์มาเริ่มต้นชีวิตในเมืองไทยที่ศูนย์ เป็นช่วงที่ไม่มีใครรู้จักว่าศิลปะคืออะไร และมีเพียงไม่กี่คนที่จะรู้ว่าในอนาคตอีกไม่นานต่อจากนี้ไป ศิลปกรรมของโลกจะไม่ยัดติดอยู่เพียงแค่งานประเพณีที่แสดงออกถึงเชื้อชาติเท่านั้น หากแต่โลกกำลังจะก้าวไปสู่สากลสู่ความเป็นโลกเดียวกันมากขึ้น ท่านอาจารย์เริ่มต่อสู้กับอคติของคนไทยผู้มีอำนาจในขณะนั้นด้วยการนำผลงานที่คุณค่ามาแสดงให้เห็นที่ประจักษ์กัน

ในช่วงสมัยปลายรัชกาลที่ ๖ ไม่มีใครยอมรับงานประติมากรรมภาพคนเหมือน แต่เมื่อประเทศชาติต้องการที่จะพัฒนาไปในแนวทางที่ศิวิไลซ์แบบตะวันตก เราจำเป็นจะต้องสร้างอนุสาวรีย์ของวีรชนของบุคคล ทั้งๆ ที่แต่ก่อนนั้นคนไทยรู้จักแต่เพียงรูปเคารพในทางศาสนา คือ พระพุทธรูปปฏิมาเท่านั้น

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ศิลปเอกแห่งกรุงสยามในขณะนั้นได้ทรงเห็นความสามารถของศาสตราจารย์ศิลป์ ท่านจึงลงทุนประทับนั่งเป็นแบบให้ขึ้นด้วยพระองค์เอง ผลงานชิ้นนี้เองที่เป็นที่ประทับใจแก่เสนาบดีทั้งหลาย ศาสตราจารย์ศิลป์ท่านจึงได้เป็นที่ยอมรับให้ได้อยู่รับราชการในเมืองไทยต่อไป

งานของศาสตราจารย์ศิลป์ที่สำคัญในขณะนั้นก็คืองานปั้นและหล่ออนุสาวรีย์ ซึ่งแต่ก่อนหน้านั้นเมืองไทยมีเพียงอนุสาวรีย์พระบรมรูปทรงม้าหน้าพระที่นั่งอนันตสมาคมเพียงแห่งเดียว ดังนั้นงานอนุสาวรีย์ในสมัยที่ศาสตราจารย์ศิลป์ทำจึงเป็นงานที่หนักหนาพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากวิทยาการการปั้นภาพเหมือน และการปั้นรูปขนาดใหญ่นั้นคนไทยไม่เคยทำมาก่อน ไหนจะงานหล่ออนุสาวรีย์ที่เราเคยแต่หล่อพระพุทธรูปเท่านั้น

ด้วยงานขนาดใหญ่เหล่านี้เองที่ทำให้ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ มองเห็นว่างานของท่านในอนาคตคงไม่เพียงงานปั้นหล่อ ด้วยความสามารถของท่านเพียงคนเดียว เพราะลำพังตัวท่านเองคนเดียวคงไม่เพียงพอกับการงานที่สมร่อยอยู่ทั่วประเทศ

ดังนั้นงานที่ศาสตราจารย์ศิลป์ต้องคิดหน้าต่อไปก็คืองานสร้างประติมากรรมผู้ช่วยงาน และนั่นก็คือจุดเริ่มต้นของการศึกษา การถ่ายทอดศิลปวิทยาการ ลูกศิษย์รุ่นแรกๆ เป็นกำลังสำคัญในงานสร้างอนุสาวรีย์ที่สำคัญๆ เช่น อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี พระบรมราชานุสาวรีย์พระปฐมบรมราชานุสรณ์ที่เชิงสะพานพุทธ พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่หน้าสวนลุมพินี และพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ผลงานเหล่านี้ยังคงประดิษฐานอยู่เป็นที่ประจักษ์จนทุกวันนี้

สำหรับงานด้านการศึกษา นั้น เมื่อเริ่มการสอนศิษย์รุ่นแรกไปแล้ว ท่านก็เกิดความคิดที่จะสร้างงานการศึกษานี้ให้ มีระบบตามที่สถาบันการศึกษาของตะวันตก ท่านจึงได้เริ่มงานก่อตั้งโรงเรียนศิลปากรขึ้น ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนประณีตศิลปกรรม และเมื่อรัฐบาลเห็นความสำคัญของโรงเรียนศิลปะมากขึ้น โรงเรียนนี้ก็ได้รับการยกระดับขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศิลปากรในที่สุด แต่นับเป็นมหาวิทยาลัยที่แปลก เพราะเริ่มแรกมีเพียงคณะวิชาเดียวที่เปิดสอน คือ คณะประติมากรรม และต่อมาเมื่อวิชาที่สอนขยายกว้างขึ้น จึงได้เปลี่ยนชื่อคณะเป็น คณะจิตรกรรมและประติมากรรม

เมื่อการศึกษาศิลปะได้ก้าวหน้าไปถึงขั้นมหาวิทยาลัยแล้ว การผลิตนักศึกษาจึงไม่อาจจำกัดอยู่แค่งานประติมากรรมแต่อย่างเดียว งานจิตรกรรมซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของศิลปะก็อยู่ในแนวทางหนึ่งที่จะต้องผลักดันให้เกิดขึ้น และก้าวหน้าต่อไป รวมทั้งวิทยาการอื่นๆ ที่เป็นทั้งวิชาพื้นฐานทางศิลปะและวิชาที่ช่วยเสริมให้การเรียนการสอนศิลปะพัฒนาขึ้น ศาสตราจารย์ศิลป์ก็ได้บรรจุไว้ในหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นสุนทรียศาสตร์

ปรัชญา กายวิภาค ทัศนียวิทยา ประวัติศาสตร์ศิลป สถาปัตยกรรมไทย ตกแต่งภายใน ออกแบบผลิตภัณฑ์ ต่อมา การเรียนวิชาเหล่านี้ได้เจริญก้าวหน้าไปเป็นคณะวิชาทางศิลปะ ต่อไปอีก เช่น คณะสถาปัตยกรรมไทย คณะโบราณคดี และ คณะมัณฑนศิลป์ ซึ่งปัจจุบันกลายเป็นคณะวิชาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนั้นศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ยังเป็นผู้ เริ่มต้นการสนับสนุนให้มีการแสดงงานศิลปกรรมขึ้นเพื่อให้ครบ วงจรของการทำงานศิลปะ ท่านได้กระตุ้นให้เกิดการแข่งขันกัน ทำงานด้วยการจัดให้มีการประกวดงานศิลปะ และมีการมอบ รางวัลขึ้น ในงานยิ่งใหญ่ของรัฐบาลในขณะนั้น คืองานฉลอง รัฐธรรมนูญ จึงไม่เพียงแต่ประชาชนจะให้ความสนใจต่อสิ่งใหม่ ที่เกิดขึ้นเท่านั้น แม้แต่ผู้นำของรัฐบาลก็ยังมาเยี่ยมชมและ กล่าวชื่นชมในผลงาน ซึ่งการประกวดงานศิลปกรรมในงาน ฉลองรัฐธรรมนูญนี้เองต่อมาได้เป็นจุดเริ่มต้นในการจัดให้มีการ ประกวดศิลปกรรมในระดับชาติขึ้น คือ การแสดงศิลปกรรม แห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2492 และจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี การ แสดงแห่งนี้ถือว่าเป็นความสำคัญต่อความเคลื่อนไหวของศิลปะ สมัยใหม่ในสมัยนั้น มีศิลปินระดับชาติเกิดขึ้นจากเวทีแห่งนี้ มากมาย อีกทั้งศาสตราจารย์ศิลป์ยังดำริให้มีการยกระดับ ศิลปินที่ได้รับรางวัลต่างๆ ขึ้นเป็น "ศิลปินชั้นเยี่ยมแห่งชาติ" ขึ้น เพื่อผลักดันให้ศิลปินไทยที่มีอยู่ในขณะนั้น ยกระดับให้ คุณภาพของผลงานขึ้นทัดเทียมกับสากล ได้กำหนดมาตรฐาน ไว้อย่างสูง คือ ศิลปินจะต้องได้รับรางวัลที่ 1 เหรียญทองถึง 3 ครั้ง ต่อมาศิลปินชั้นเยี่ยมแห่งชาตินี้เองที่เป็นเสมือนทายาทรับการ ตักทอดในการสนับสนุนและประเมินคุณค่าศิลปะ ต่อมาจาก ศาสตราจารย์ศิลป์ ปัจจุบันมีศิลปินชั้นเยี่ยมแห่งชาติแล้ว 17 คน

เมื่อมีการแสดงงานศิลปะก็จำเป็นจะต้องมีการชี้แนะ และวิพากษ์วิจารณ์ให้คนดูได้ตระหนักถึงคุณค่าของงานศิลปะ ศาสตราจารย์ศิลป์ท่านเป็นคนแรกที่ริเริ่มให้มีการนำเสนอ บทความทางศิลปะ และมีการวิพากษ์วิจารณ์ศิลปะเกิดขึ้น ซึ่งมี ส่วนทำให้คนดูได้ซาบซึ้งกับศิลปะที่เป็นอยู่มากขึ้น และปัจจุบัน บทความ หรือข้อเขียนทางวิชาการศิลปะของท่านก็ยังมีคุณค่า และนำมากล่าวอ้างอิงได้ ไม่ล้าสมัย

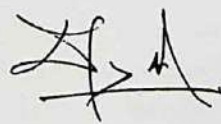
เมื่อศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้วางรากฐานการ ศึกษาศิลปะไว้อย่างมั่นคงแล้ว ด้วยความที่ท่านเป็นครูผู้ไม่เมตตา ต่อศิษย์และด้วยการอุทิศตนให้แก่งานให้การศึกษา จึงทำให้ ความรักที่บรรดาศิษย์ที่มีต่อท่านขยายขอบเขตออกไปอย่างไม่มี ที่สิ้นสุด เกือบ 40 ปี หรือตลอดชีวิตของท่านได้ทำงานอุทิศ ให้กับการศึกษาศิลปะในเมืองไทยจนเสมือนท่านเป็นคนไทยคน หนึ่งจนในที่สุด ท่านได้เปลี่ยนชื่อเดิมจากนาย CORRADO

FEROCI เป็น ศิลป์ พีระศรี และจากสัญญาติดตาเลียนเป็น ไทยอย่างบริบูรณ์

ด้วยผลงานทุกๆ ด้านที่ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้สร้างไว้ให้กับประเทศไทย คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่านับเป็น ความยิ่งใหญ่ และเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมหาศาล เมื่อเหลียว มองรอบๆ ตัวของเราทุกวันนี้ เรายังมองเห็นหยาดเหงื่อแรงงาน ที่ไหลผ่านสติปัญญาอันล้ำลึกของท่านอยู่ตลอดเวลา อันความ เติบโตของศิลปกรรมของเราไม่ว่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้หรือไป สู่ระยะเวลาที่ยาวไกล คงจะต้องกล่าวนั้นเป็นสายธารที่สืบต่อ จากความรักในการทำงานศิลปะของบุคคลที่ชื่อว่า ศิลป์ พีระศรี ทั้งสิ้น

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ถือได้ว่าเป็นคณะวิชาแรกที่ท่านศาสตราจารย์ศิลป์สร้างขึ้นมากับมือความ เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้อยู่ในความสำนึก ที่ลูกศิษย์ลูกหาของท่านและเป็นการสืบสายธารที่มาจากท่าน นับจากปี พ.ศ. 2505 เป็นเวลา 30 ปีแล้วที่ท่านศาสตราจารย์ ศิลป์ได้จากโลกนี้ไป อาจจะเป็นช่วงเวลาที่นานพอๆ แต่ไม่มีใครที่จะลืมท่านได้ ยิ่งคณะจิตรกรรมฯ เจริญรุดหน้าไปเท่าไร เกียรติคุณของท่านและความมีคุณูปการของท่านต่อสถาบันแห่งนี้ ก็คงยิ่งโดดเด่นขึ้น

วาระครบรอบ 100 ปีของท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรีในปีนี้ คณะอาจารย์คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ ภาพพิมพ์ ได้ร่วมกันสร้างสรรค์ศิลปกรรมเพื่ออุทิศแก่บรมครู ผู้ยิ่งใหญ่ของเรา ในนิทรรศการศิลปกรรมอาจารย์ครั้งที่ 9 นี้ สถานที่แห่งนี้และอาคารจักรแห่งนี้ บรมครูของเราเคยใช้เป็น ที่สร้างสรรค์ศิลปกรรมอันล้ำค่า ลูกศิษย์ของท่านก็ใช้ที่นี่เป็นที่ ที่สร้างผลงานเช่นกัน เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปกรรมที่เรา สร้างขึ้นบนสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้จะเป็นผลงานที่มีคุณค่า เพียงพอสำหรับความเป็นลูกศิษย์ของท่านบรมครูนามว่า ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี

(นายพิษณุ สุกานิมิตร)

คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานศิลปกรรม

ชลูด	นิมเสมอ
ประทีป	สว่างสุข
ประหยัด	พงษ์ดำ
กำจร	สุนพงษ์ศรี
ทวน	ธีระพิจิตร
อิทธิพล	ตั้งไฉลก
นนทิวรพันธ์	จันทนะผะลิน
กัญญา	เจริญศุภกุล
ลักษณะมี	ตั้งไฉลก
พิษณุ	ศุภนิมิตร
นพพงษ์	สัจจวิไล
ปรีชา	เกาทอง
แจนนิช	วงศ์สุรวัฒน์
รุ่ง	ธีระพิจิตร
ศราวุธ	ดวงจำปา
ธานี	กลั่นขจร
วิโชค	มุกดาเมณี
สุรพล	แสนคำ
ปริญญญา	ตันติสุข
ถาวร	โกอุดมวิทย์
ญาณวิทย์	บุญแจทอง
สุวรรณ	เมธาพิสิฐ
สุพจน์	สิงห์สาย
ธงชัย	ศรีสุภประเสริฐ
สมรพร	สุวรรณพงษ์
สิทธิชัย	ปริญญารัตินกุล
อภิชัย	ภิรมย์รักษ์
จันทน์	ธนาวิชญกุล
รัฐพล	สุวรรณกุลสง
บริรักษ์	ศุภดิษฐ์พงศ์
อรรถสิทธิ์	อนิวัตรณิน

WORKS OF ART

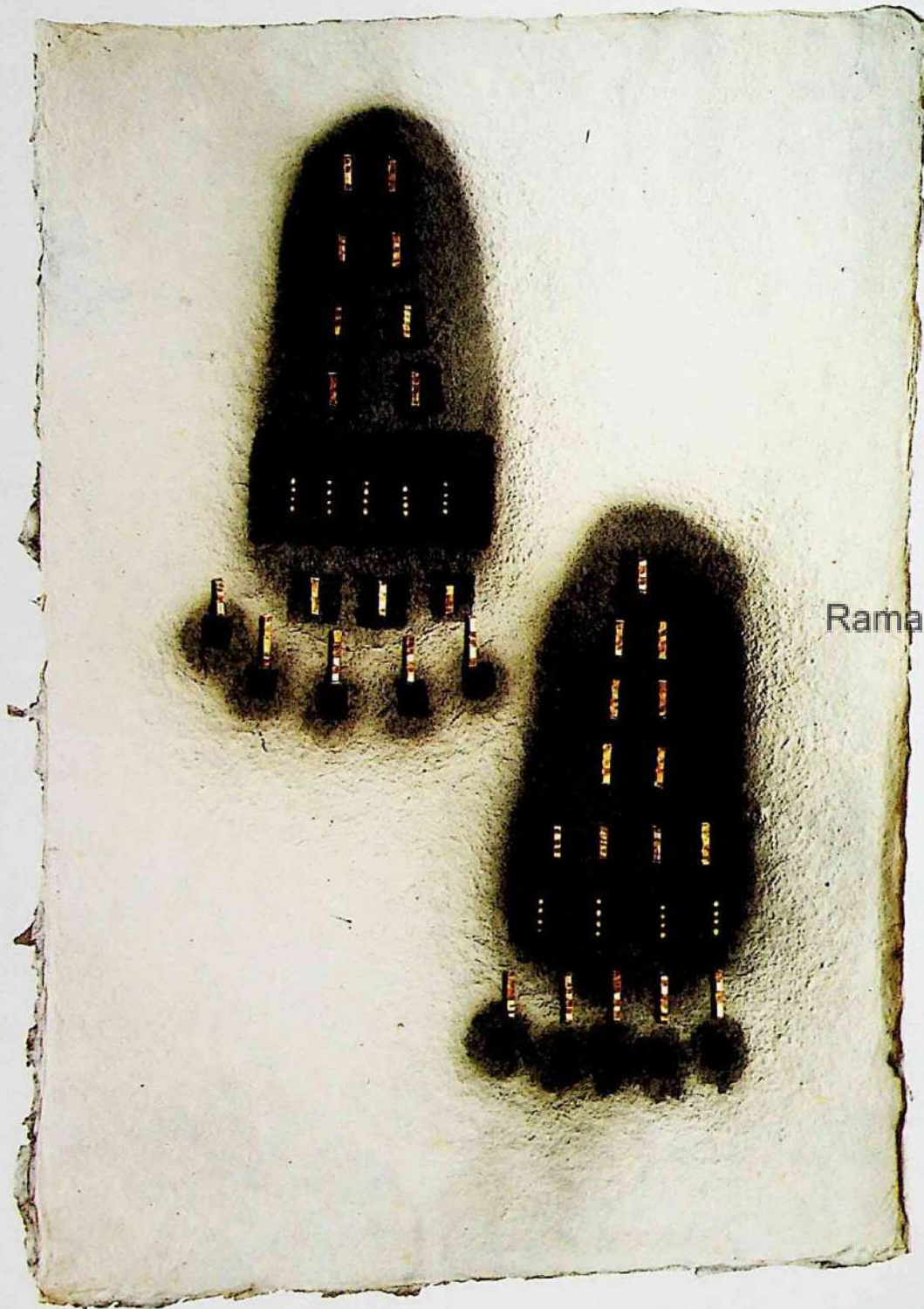
CHALOOD	NIMSAMER
PRATHEEP	SAWANGSUK
PRAYAD	PONGDUM
KAMCHORN	SOONPONGSRI
TUAN	Tirapichit
ITHIPOL	THANGCHALOK
NONTHIVATHN	CHANDHANAPHALIN
KANYA	CHAREONSUPKUL
LUXMI	THANGCHALOK
PISHNU	SUPANIMIT
NOPPONG	SATJAVISO
PREECHA	THAOTHONG
JANICE	WONGSURAWAT
ROONG	TRIRAPICHIT
SARAVUTH	DUANGJUMPA
THANEE	KUINKHAJORN
VICHOKE	MUKDAMANEE
SURAPOL	SANKUM
PRINYA	TANTISUK
THAVORN	KO-UDOMVIT
YANAWIT	KUNCHAETHONG
SUWAN	METHAPISIT
SUPOT	SINGHASAI
THONGCHAI	SRISUKPRASERT
SMAT	SUWANNAPONG
SITTICHAI	PRATCHAYARATIKUN
APICHAI	PIROMRAK
CHUMNONG	THANAVANICHAGUL
TITAPOL	SUWANKUSOLSONG
BORIRAK	SUPATYAWORAPONG
ATTASIT	ANIWATCHON

บทความ

สมพร	รอดบุญ
สุธา	ลิณะวัด

ARTICLES

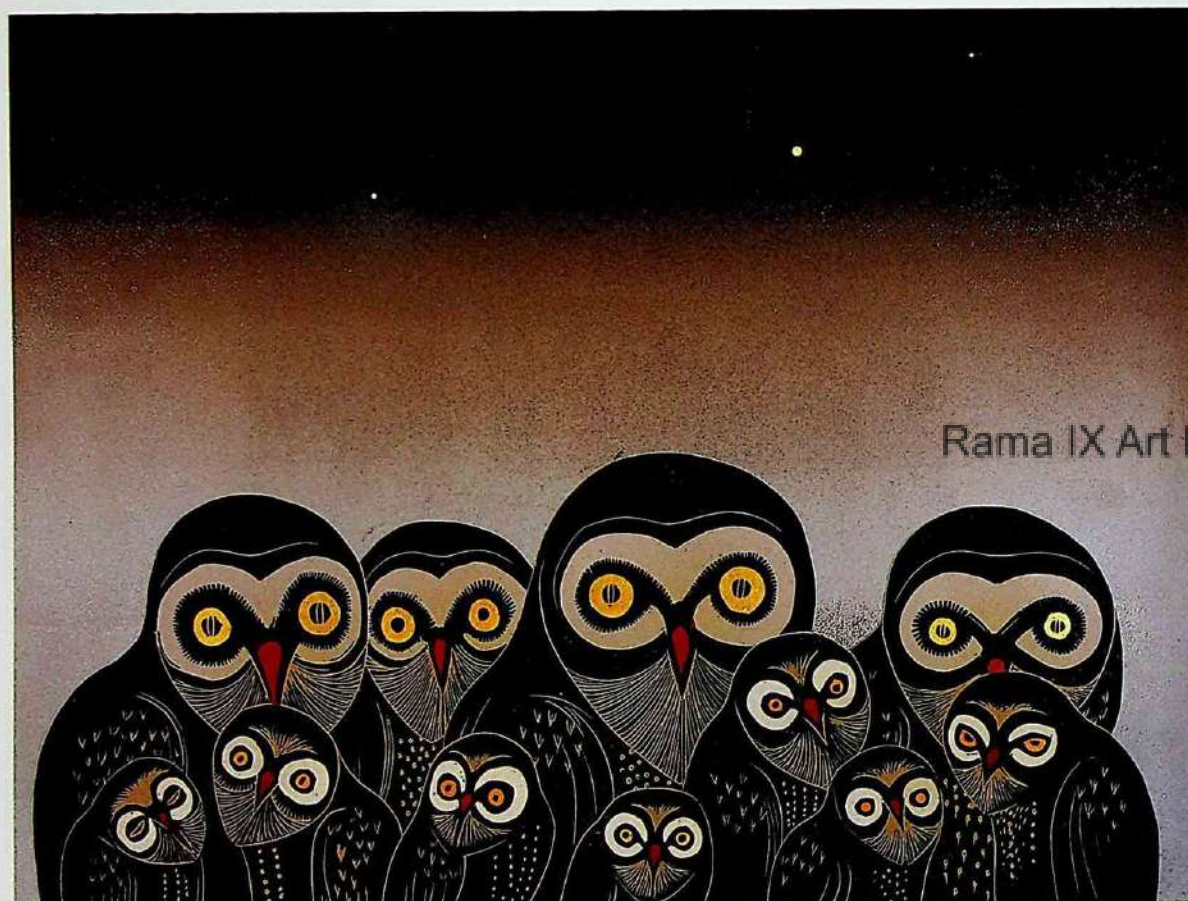
SOMPORN	RODBOON
SUTHA	LEENAWAT

รูป 2 เทคนิคผสม 55 x 78 ซม. 1992
Rupa 2, Mixed Technique, 55 x 78 cm., 1992

มิติของเส้นและสี สีน้ำ 55 x 76 ซม. 2535
Dimension of Lines and Colours, Water Colour, 55 x 76 cm., 1992

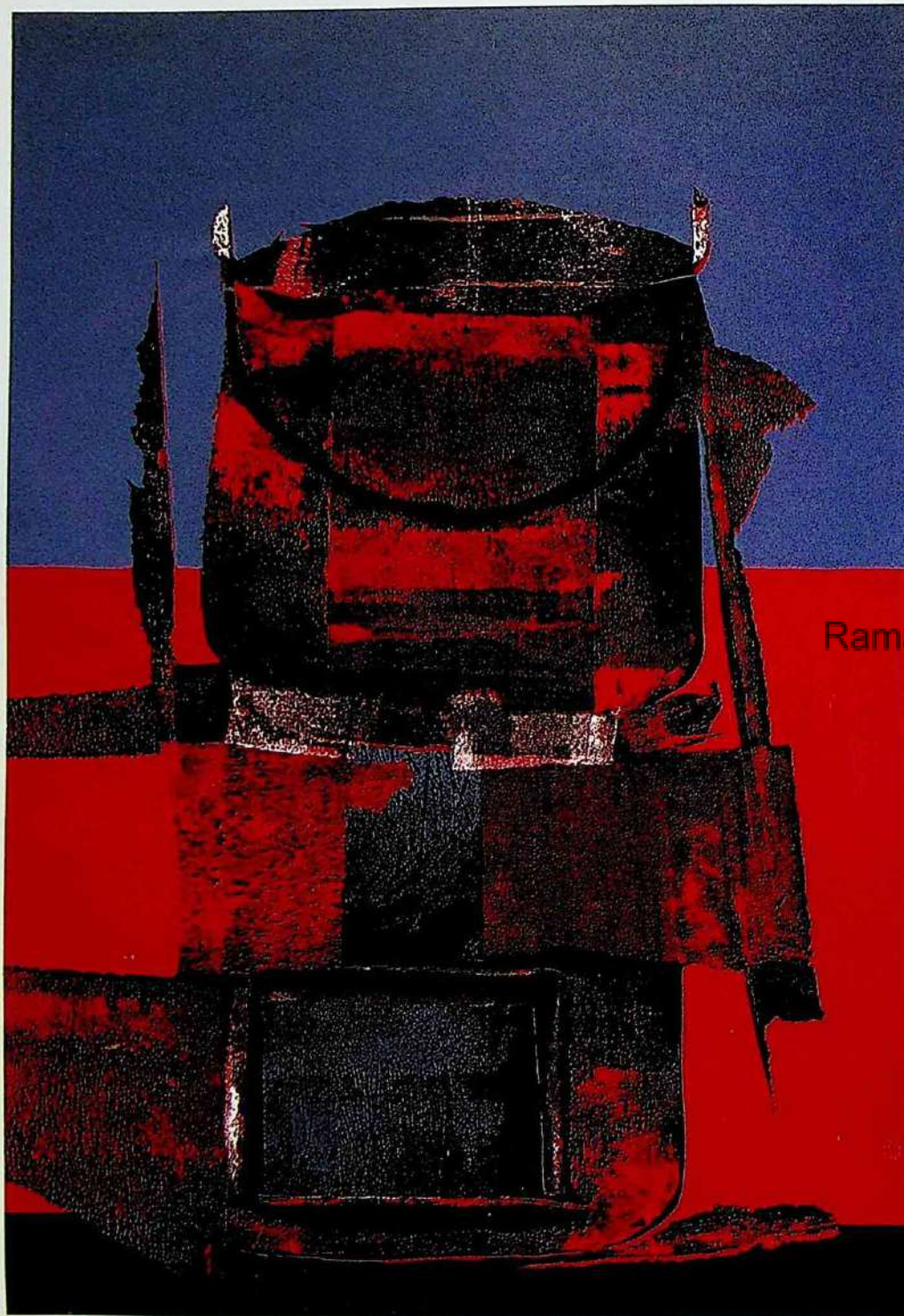

ครอบครัว ภาพพิมพ์แม่พิมพ์ไม้ 60 x 80 ซม. 2534
Family, Wood-cut print, 60 x 80 cm., 1991

Rama IX Art Museum Foundation

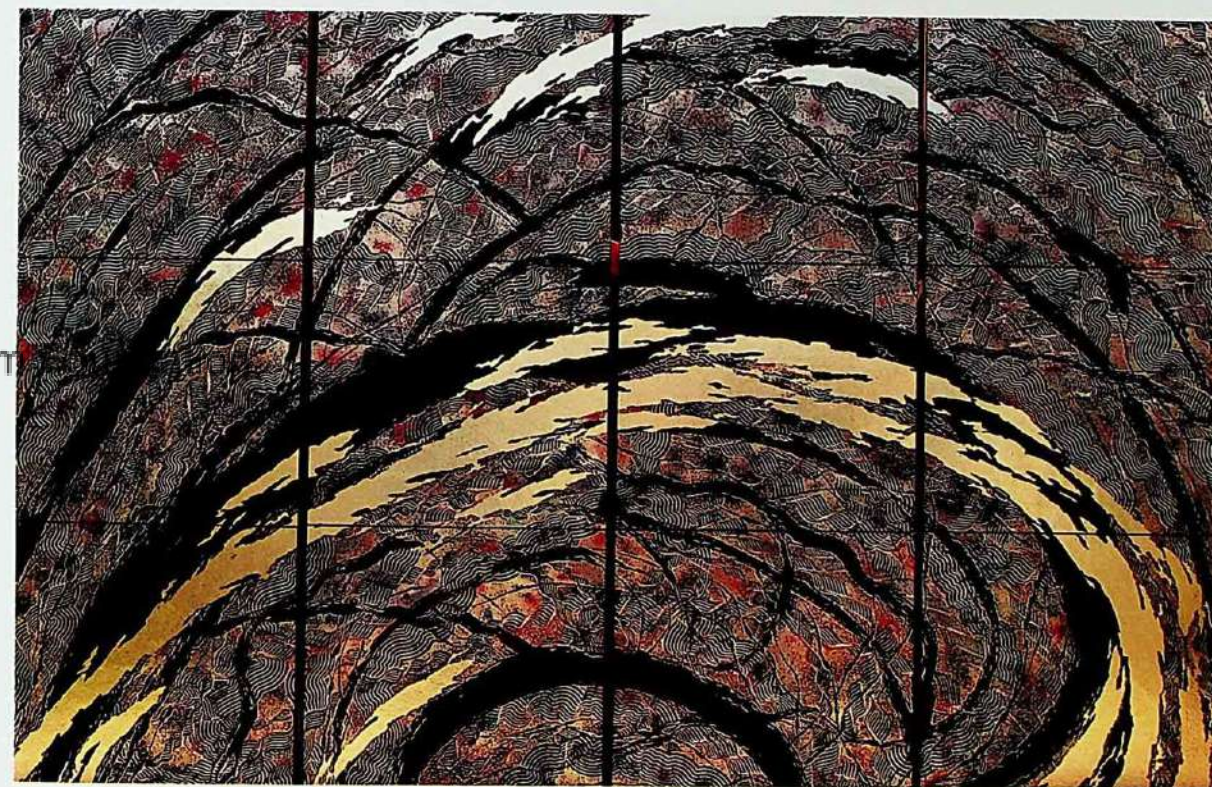

โลกสวย III (ศึกษาสี) สีน้ำมัน 100 x 120 ซม. 2535
Beautiful World III (Colors Study), Oil on Canvas, 100 x 120 cm., 1992

หุงต้ม 79 x 54 ซม. 2522
Cooking, Silk-Screen, 79 x 54 cm., 1979

Rama IX Art Museum

บทเพลงแห่งไฟ สีอครายลิด สีสเปรย์บนกระดาษทองติดบนไม้อัดและแกะไม้ 160 x 250 ซม. 2535
Song of the Fire, Acrylic and Acrylic Epoxy Aerosol Paint on Metallic Paper Mounted on Ply-wood, with woodcut, 160 x 250 cm., 1992

เสียงอาย โลหะชุบโครเมียม, 46 ซม. 2535
Desire, Brass covered with Chromium, 46 cm., 1992

ธง : พฤษภาคม 2535/2 จิตรกรรม 90 x 160 ซม. 2535
Flag : May 1992/2, Painting, 90 x 160 cm., 1992